

DIF's årsmøde 2016:

Formand Niels Nygaards mundtlige beretning

Kære specialforbund. Kære delegerede. Kære gæster.

Velkommen til årsmøde i Danmarks Idrætsforbund.

Indledning - Skole OL

På fire juni-dage sidste år var der liv og glade børn på Østerbro Stadion. Børn fra 4 til 7 klasse dystede i de klassiske OL discipliner: løb, kast og spring.

Finalen i Skole OL løb af stablen.

Over 8.000 skoleelever deltog. Jeg var selv med til åbningen og blev grebet af begejstringen hos de unge.

For nogle var det afgørende at vinde. Man kunne se, at de gjorde sig ekstra umage og mobiliserede alle deres kræfter, når de skulle løbe, kaste eller springe.

For andre handlede det om det sjove og inspirerende fællesskab. Om at have en god dag sammen.

Skole OL handler om begge dele.

Siden 2009 har begivenheden samlet tusindvis af børn fra hele landet. Og hvert år har flere skoler tilmeldt sig. Det gør de også i disse uger, hvor konkurrencerne er i gang.

Jeg er sikker på, at børnene er i gang med at have det rigtig sjovt derude. Det er det, idrætten kan. Den kan give os nogle fantastisk oplevelser. Og minderne sætter sig fast i hukommelsen, når vi har haft en god dag sammen.

I DIF ligger det os meget på hjertet at give børn som voksne mulighed for at dyrke idræt og få en god oplevelse sammen med andre.

Det kræver, at vi gearer vores foreninger og udvikler dem til at rumme generation Y og kommende generationer. De er mere flygtige end, hvad vi har været vant til. Det skal vi kunne rumme.

Det stiller andre krav til foreningsidrætten. Krav til at vi skal tænke på nye måder.

Vi skal være omstillingsparate, hvis vi fortsat vil kunne samle danskerne om at dyrke idræt i et sjovt fællesskab med andre. I disse år ser vi mange private aktører, som også gerne vil tilbyde sig. Men foreningsidrætten kan noget særligt.

NY ØKONOMISKE STØTTESTRUKTUR

Og på dette årsmøde tager vi endnu et stort skridt for at fremtidssikre foreningsidrætten.

Sidste år stod jeg heroppe for at præsentere DIFs politiske program.

Det var et meget ambitiøst nyt program, som udstak en ny kurs for DIF, specialforbundene og den organiserede idræts rolle i Danmark.

Med det politiske program ville vi sikre, at DIF fremover kunne håndtere den organiserede idræts udfordringer, og de ændringer der er i danskernes idrætsefterspørgsel.

Da vi udviklede det politiske program, stod det klart, at hvis vi skulle lykkedes med de ambitiøse mål, så krævede det, at vi fandt en ny måde at fordele vores penge på.

En arbejdsgruppe med repræsentanter fra DIF og specialforbundene blev nedsat for at komme med et forslag. Dengang mente mange, at det var en hovedkuls handling, vi kastede os ud i.

Hvordan skulle vi skabe et helt nyt økonomisk fundament for idrætten på så kort tid?

Og kunne det overhovedet lade sig gøre, at 61 specialforbund – store som små – blev enige om noget så vigtigt som økonomi?

Det er vi blevet.

Indtil nu er pengene blevet fordelt efter en fordelingsnøgle. Den har givet meget administrativt bøvl.

Nu erstatter vi one-size fits all med et individuelt fokus. Individuelle ønsker. Individuel udvikling af idrætsgrenene. Og en strategisk udvikling af dem.

Hvad vil det så sige i praksis?

Hos Klatreforbundet betyder det for eksempel, at de vil arbejde strategisk med at få flere faciliteter. Det giver mening for dem, fordi medlemstallet stiger, når der bliver sat nye klatrevægge op.

Sådan er det ikke for badminton. Her er der faciliteter nok. For badminton giver det derimod mening at arbejde med klubudvikling.

Det er forskelligt fra forbund til forbund. Det er netop hér, styrken ligger i den nye økonomiske model.

Vi vil fokusere på at udvikle den enkelte idræt.

Dét skal give mere idræt for pengene.

Når vi forhåbentligt senere i dag vedtager den nye økonomiske støttestruktur, vil vi have vedtaget den største reform i DIF i nyere tid.

Vi er tidligere lykkedes med store reformer. Det gjorde vi forrige år, da vi vedtog den største og mest ambitiøse vision "Bevæg dig for Livet" sammen med DGI.

Og sidste år da vi vedtog det politiske program, hvor vi satte en fælles kurs for idrætten frem mod 2020.

Men den nye økonomiske struktur vil være historisk, fordi den laver grundlæggende om på vores økonomi og den måde, vi arbejder med idræt på.

Idrættens kvalitet er i hovedsædet, hvor vi bliver bedre til at udvikle og målrette vores idrætstilbud til danskernes forskelligartede behov. Det er flot at kunne blive enige i en tid, hvor de økonomiske ressourcer er knappe.

Jeg vil gerne takke for et godt samarbejde om at nå frem her til.

Jeg lover, at vi i DIF vil gøre alt, hvad vi kan for at leve op til jeres tillid. Det siger jeg både på bestyrelsens og administrationens vegne.

BEVÆG DIG FOR LIVET

Jeg nævnte vores vision "Bevæg dig for Livet" lige før.

Målet er, at inden 2025 er 50% af den danske befolkning medlem af en forening. Og 75% er fysisk aktive.

Konkret betyder det, at 600.000 flere skal dyrke idræt.

Det er et ambitiøst projekt.

Her på andet året for den 10 årige vision har DIF og DGI indgået et stærkt samarbejde inden for 7 idrætsgrene: Floorball, løb, håndbold, badminton, cykling, fodbold og tennis.

I dag udvider vi samarbejdet. Det gør vi inden for tre yderligere områder:

Det ene område er gymnastik og fitness. Vi vil udbyde fitnessinspireret holdtræning for voksne og oprette flere foreningsfitnesscentre. Det skal generere 40.000 nye medlemmer frem til 2025.

Det andet område er senioridrætten. Vi kan se i vores medlemstal, at foreningerne er gode til at tiltrække 60+ målgruppen. I 4 pilotkommuner vil vi arbejde på tværs af foreninger, idrætter, kommuner og andre lokale aktører for at skabe bedre idrætstilbud til seniorerne. De erfaringer vi får, skal bruges til at udvide projekterne til hele landet.

Endelig nedsætter vi en fælles enhed, som skal arbejde med kommunerne, så vi fremover koordinerer arbejdet.

Kommunerne er meget vigtige for at sikre et godt idrætsliv til borgerne og for at realisere visionen. Faciliteter, folkeskoler, daginstitutioner, idræt på plejehjem, patient-grupper og socialt udsatte områder er blot nogle af de områder, vi vil samarbejde om.

Det vil vi gøre for at skabe et godt og sammenhængende idrætsliv – hele livet.

Vi vil også oprette nye Bevæg dig for Livet kommunale-partnerskaber.

Vi vil opfordre kommunerne til at indgå en kommunal visionsaftale med DIF og DGI. Målet er, at vi har et samarbejde med minimum 15 kommuner inden 2019. Vi har allerede indledt en dialog om en visionsaftale med Københavns Kommune.

Som I kan høre, er vi i DIF og DGI i gang med samarbejdet på rigtig mange områder.

Vi samarbejder specifikt inden for 8 idrætsgrene.

Men vi samarbejder bredt om flere idrætsgrene på det kommunale område og på skoleområdet. Det gør vi for at øge idrætsmulighederne til gavn for børn, voksne og ældre.

Jeg vil gerne sige DGI en stor tak for det gode samarbejde. Der skal også lyde en stor tak til Nordea-fonden og til Trygfonden. De lægger hver 30 millioner kr. i visionen frem til 2017. Det gør partnerskabet til det hidtil største i dansk idræt.

SKOLEREFORM

Vi er meget optaget af, at idrætten bliver ved med at stå stærkt i danskernes hverdag. Her spiller folkeskolen en vigtig rolle. I disse dage er skolerne i fuld gang med Skole OL, som jeg var inde på for lidt siden. Det giver masser af fysisk aktivitet og bevægelse i skoledagen.

Vi skal have mere bevægelse ind i folkeskolen. Derfor støtter vi i DIF skolereformen, som giver et tiltrængt løft til idrætten med 45 minutters bevægelse i løbet af skoledagen. Et fagligt løft i idrætsundervisningen. Og et tæt samarbejde med foreningslivet.

Det er vi glade for. Fordi vi ved, at fysisk aktivitet øger indlæringen. Det er sundt at bevæge sig. Og det styrker fællesskabet.

Ofte har jeg lagt øre til, at skolereformen og de lange skoledage ville få børn til at stoppe i idrætsforeningerne.

Det har jeg aldrig troet på, fordi vores foreningsliv er stærkt.

Det kan noget særligt.

Vores medlemstal som blev offentliggjort tidligere på måneden viser heldigvis også, at der ikke har været den tilbagegang, som mange frygtede.

Siden skolereformen kom, har vi set store fremskridt på mange skoler. Men vi ser desværre også, at bevægelse ligger langt nede i bunken af opgaver på mange andre skoler.

Det er ærgerligt.

Vi har undersøgt, hvordan succes ser ud, så vi kan hjælpe skolerne på vej. Vores "Krop og Kompetence" enhed viser, at skoleledelsen er central for, at det lykkes med mere bevægelse i skoledagen.

Lærere og pædagoger har et stort ansvar. Og der hvor de og skolelederne tager et ansvar går det faktisk rigtig godt.

Men kommunerne skal også ind og tage et større ansvar. Med 98 kommuner skal der koordineres for at fremhæve de gode eksempler, lave investeringerne og sikre en central strategi.

Her kunne vi godt ønske, at KL kom mere på banen. Vi kunne godt ønske os, at KL pressede på for, at skolelederne tog bevægelse i skolen mere alvorligt.

I DIF vil vi gerne stille os til rådighed med flere af de gode eksempler. Og vi hjælper gerne med til at skabe de konkrete rammer på skolen. Vi er allerede i gang mange steder.

Vi hjælper også gerne med, hvordan man kan skabe et godt link mellem skole og foreninger.

Formålet er hele tiden at skabe de bedste rammer for, at flere børn får lyst til at bevæge sig, og at de får lyst til at fortsætte i foreningerne efter skole.

Vore foreninger danner nemlig rammen om et unikt fællesskab, vi har med hinanden. Efter skole, efter arbejde eller efter morgenkaffen for seniorerne.

Det er noget særligt for Danmark. Det er vores danske DNA, der udvikles fra en meget ung alder.

FORENINGSIDRÆTTEN

Det leder mig til mit næste tema.

Foreningsidrætten skal have en central placering i den nye Danmarkskanon, som Kulturminister Bertel Haarder har lanceret.

Med Bertel Haarders ord er "denne Danmarkskanon et dannelsesprojekt, som har til formål at bevidstgøre os alle om den kultur og de værdier, som i særlig grad har formet os alle og vores land".

YES! Tænkte jeg, da jeg hørte Bertel Haarder sige det.

Fordi her er der virkelig en mulighed for at sætte fokus på foreningsidrætten og alt det, som den kan.

Foreningerne har været med til at forme det danske samfund i mere end 100 år. Fra en meget ung alder udvikler foreningslivet vores forståelse for demokrati, og hvad det vil sige at indgå i et fællesskab og have forpligtigelser over for hinanden.

Det er dansk kultur, værdier og demokratiforståelse.

Det er min påstand, at foreningslivet er med til at gøre os lykkelige som folkefærd. Jeg tror, at vores foreningskultur er en væsentlig årsag til, at danskerne bliver fremhævet som et af verdens lykkeligste folk.

En svensk undersøgelse der er lavet for nylig viser, at den frivillige leder er den næst vigtigste person i et barns liv. Jeg kunne forestille mig, at vi ville svare ligesådan i Danmark.

Foreningslivet er en central del af hverdagen for mange. Alene DIF-idrætten har næsten 2 millioner medlemmer i godt 9.000 klubber, hvor mere end 345.000 frivillige lægger deres kræfter i fritiden.

I DIF vil vi blande os i debatten om den nye Danmarkskanon.

Det vil jeg også opfordre alle jer til at gøre.

I en tid hvor værdidebatten fylder så meget i vores samtale med hinanden, skal vi give foreningslivet en stærk stemme, så vi bliver endnu mere bevidste om den kultur og det værdisæt, vi er rundet af.

Når jeg fortæller kollegaer i EU, i den Europæiske Olympiske Komité eller i andre dele af verden om foreningslivet i Danmark, så spidser de ører og lytter interesseret.

De er dybt imponeret over vores måde at organisere idræt på og ikke mindst over, at så mange frivillige er involveret i idrætsarbejdet.

Vi kan noget særligt, som skaber en enorm værdi for, at vores samfund hænger sammen. Og som i øvrigt er baggrunden for, at vi er et af de lande i verden, der har den højeste idrætsdeltagelse.

INTEGRATION

Foreningsidrætten kan noget særligt.

Men ikke kun for Martin. Også for Mahmoud.

”Jeg blev smidt ud af skolen. Efter at det skete, har jeg tænkt mig meget om. Jeg har tænkt, at det var rigtig dumt det, jeg gjorde”, siger Mahmoud i dag.

Han er fra Odense og er 13 år. Han er opvokset i Danmark. Men har en anden kulturel baggrund. En kultur uden baggrund i foreningslivet.

I dag går Mahmoud i 7. klasse. Hver dag efter skole cykler han ud til Vollsmose Boxing.

Boksningen har hjulpet ham.

Han siger selv: "Hvis jeg ikke havde været her, så havde jeg været kriminel nu. Det her har hjulpet. For det er dét, jeg kan lide".

Ifølge træneren er sammenholdet i klubben også er en del af årsagen. Drengene lærer at respektere hinanden.

Det er det vores foreningsliv kan. Skabe sammenhold. Lære de unge at tage ansvar. Og give dem en glæde ved at dyrke idræt.

Det viser, hvordan vores foreningsliv i Danmark kan bidrage til at holde en dreng som Mahmoud fra kriminalitet. Til hans eget bedste. Og til samfundets bedste.

Men i Odense er Mahmoud ikke den eneste, der er blevet hjulpet igennem boksningen.

Det er 50 andre unge også, som har skiftet balladen ud med bokseringen.

Det er en rigtig god historie. Og heldigvis er den ikke enestående.

Hver dag er DIFs projekt, som hedder Get2Sport, med til at give drenge og piger mulighed for at dyrke idræt i socialt udsatte områder. De bliver en del af de danske foreningsliv.

Ved udgangen af 2015 havde vi partnerskabsaftaler med 15 kommuner og 32 foreninger. Vi har fat i lidt over 7300 børn og unge. Og vi har fat i ca. 1200 frivillige ledere og trænere.

Get2Sport har også tiltrukket sig international opmærksomhed.

I Gellerupparken har Get2Sport haft besøg fra både Frankrig og Belgien. De har som bekendt store udfordringer med integrationen.

I Gellerupparken kunne de se, hvordan det fungerer, når kommune og foreningsliv samarbejder om at give de unge et andet indhold i tilværelsen end ballade og kriminalitet.

Idræt kan noget særligt.

Med Nelson Mandelas ord "har sport en særlig evne til at kunne forene folk på en måde som få andre ting kan".

Netop dette aspekt peger Trygfonden og tænketanken Certa også på i en ny rapport om radikaliserings, som er blevet flittigt debatteret på Christiansborg og i medierne.

Der står i rapporten, at idrætsforeningerne kan være med til at tage et særligt ansvar for at undgå radikaliserings af de unge.

Det ansvar tager vi gerne i et tæt partnerskab med kommuner og regeringen.

Integrationsområdet er dog mange steder præget af projektteri, og kortvarige bevillinger. Det har skabt en sværm af organisationer, virksomheder og hurtige konsulenter - uden resultater.

Vi beder om, at der tænkes langsigtet på området.

Vi vil have partnerskaber i stedet for puljer.

Hvis man vil have varige resultater, er der behov for at tænke langsigtet i både udformning og finansiering af indsatsen.

FLYGTNINGE

Det samme gælder, når vi taler om flygtninge. Her kan idrætten også spille en rolle.

I januar offentliggjorde vi en pulje på 100.000 USD fra Den Internationale Olympiske Komité – IOC.

Fra den pulje kan klubber søge om penge til at invitere flygtninge med til træning i for eksempel den lokale fodboldklub, taekwondoklub eller floorball-klub. Pengene kan gå til udstyr, sociale arrangementer eller til klubkontingenter.

IOC har givet et flot bidrag. Men ærlig talt er det ikke en opgave, IOC skal løfte i Danmark.

Det er en statslig og kommunal opgave. Men vi rækker hånden frem. For vi vil gerne hjælpe, hvis det efterspørges.

I Sverige kan jeg oplyse, at regeringen har givet, hvad der svarer til 70 millioner danske kroner til det svenske Idrætsforbund. Penge som går til en langsigtet integrationsindsats.

Gennem idrætten kan flygtninge hurtigt stifte bekendtskab med vores særlige danske og demokratiske værdier i foreningslivet.

Vi er parate til at tage vores del af samfundsansvaret, hvis det efterspørges af kommuner og regeringen.

ØKONOMIEN

Det er nu, vi kommer til økonomien.

I 2010 besluttede Folketinget at liberalisere en del af spillemarkedet. Det frivillige Danmark fik overskuddet fra lotterierne, mens overskuddet fra de øvrige spilformer skulle gå i statskassen.

Samtidigt besluttede Folketinget, at der i 2015 skulle ske en evaluering af denne fordeling. Der skulle ske en genopretning, hvis tingene for beløbsmodtagerne udviklede sig i en forkert retning.

Desværre er indtægterne til forenings-danmark gået ned ad bakke.

I år er mankoen på 76 millioner, hvoraf DIF og Team Danmark mangler godt 15 millioner.

Vi venter nu spændt på et udspil fra regeringen.

Det haster efterhånden med en afklaring. Vi appellerer til, at en politisk aftale kan være på plads inden sommerferien.

Skatteministeriet har sammen med Finansministeriet og Kulturministeriet netop gennemført en analyse, som skal danne baggrund for et oplæg til forhandling blandt folketingets partier.

I den forbindelse er vi trygge ved, at det er Skatteministeren, der sidder for bordenden.

Vi ved, at han er meget optaget af det frivillige foreningsarbejde.

Hvis det kniber med at overbevise ministerkollegerne – eksempelvis Finansministeren – kan skatteministeren jo henvise til regeringsgrundlaget, hvor der står:

“det frivillige foreningsliv skal have gode vilkår. Det bidrager til udviklingen af et aktivt medborgerskab, af lokale fællesskaber og af et trygt liv for den enkelte”.

For at virkeliggøre vores store ambitioner om at få flere danskere til at dyrke idræt – som i øvrigt også under overskriften 25-50-75 er skrevet ind i regeringsgrundlaget – så er der behov for en genopretning.

Men det er der også for, at vi i fremtiden kan udvikle talenter og vinde medaljer til Danmark.

At DIF og DGI herudover på blandt andet sundheds-, skole- og integrationsområdet leverer store resultater, viser, at investering i idræt er givet rigtigt godt ud for samfundet.

DET INTERNATIONALE, KORRUPTION, DOPING, MATCHFIXING

I en kronik tidligere på året beskrev jeg 2015 som "annus horribilis" for international idræt.

Massive korruptionsskandaler i blandt andet FIFA og det internationale atletikforbund, fortsat dopingmisbrug og alarmerende problemer med matchfixing har sat sit kedelige præg på det forløbne år.

Idrætten gør rigtig mange gode ting globalt og nationalt.

Men de alvorlige skyggesider er ødelæggende og dybt bekymrende.

Fra dansk side gør vi en ihærdig indsats for at bevæge international idræt i en mere positiv retning.

Det kræver dygtige og målbevidste danske idrætsledere for at sikre større åbenhed og en bedre ledelse af de internationale idrætsorganisationer.

Vi gennemfører derfor sammen med de øvrige nordiske lande og Holland en international lederuddannelse, som allerede har givet de første resultater.

Thomas Køningsfeldt er netop blevet valgt ind i det internationale tennisforbunds bestyrelse. Og flere andre danske idrætsledere er på vej.

Tidligere på året offentliggjorde vi for anden gang idrættens internationale magtbarometer.

Set med danske briller er vi inde i en god udvikling. Vi er rykket én plads frem på den europæiske rangliste til nr. 12.

På den globale rangliste er vi gået 8 pladser frem til nr. 28. Det er ganske godt, at vi som et lille land ligger så flot placeret.

Poul Erik Højer gør det rigtigt godt som formand for det internationale badmintonforbund.

Henrik Bach Nielsen sidder centralt i det internationale ishockeyforbund.

John Petersson gør Danmark ære som formand for det europæiske handicapdrætsforbund.

Allan Hansen gør en forskel i UEFA.

Og Per Bertelsen er netop blevet udpeget til en central post i det internationale håndboldforbund.

Jeg vil gerne takke jer – og mange andre – for jeres indsats. Selvom det udadtil kan se glamourøst ud at være international idrætsleder, kræver det en kæmpeindsats og indimellem store afsavn - noget de færreste nok er klar over.

Selvom Danmark er et lille land, spiller vi globalt en vigtig rolle. Det gør vi i FN, i det internationale bistandsarbejde og i en mere bæredygtig udvikling af kloden.

Vi vil også fra DIF-idrættens side bidrage til at fremme gode danske værdier i den internationale idræt.

I den forbindelse er det positivt at flere idrætspolitiske ordførere sætter emnet på dagsordenen.

Danmark kan med en målrettet indsats – hvor vi respekterer hinandens roller – faktisk gøre en positiv forskel.

Vi forsøger for øjeblikket også at få et tættere samarbejde og sparring med udenrigsministeriet. Vi kan helt sikkert lære meget af, hvordan danske diplomater griber tingene an i udlandet.

Heller ikke i international idrætspolitik kommer vi udenom at arbejde sammen med regimer, der har andre værdier end dem, vi hylder og er vant til i de nordiske lande.

Udover korrupsion, så er dopingmisbrug og matchfixing store skurke i international idræt.

Vi har på det seneste set dopingskandaler rulle ud fra Rusland inden for atletik og andre idrætter.

Ifølge en WADA rapport som blev offentliggjort i onsdags, er Rusland det land, der havde flest dopingsyndere i den globale sportsverden i 2014.

Det viser, hvordan et land systematisk står bag doping af atleter. Det bør enhver tage skarpt afstand fra. Det gør vi.

Det viser også, at der bør være et endnu skarpere fokus ikke kun på atleterne, men også på landenes ansvar.

Men det gælder også ledere.

Lederne inden for en idrætsgren har også et særligt ansvar og en særlig handlepligt. Det fremhævede vi tydeligt i den rapport, som DIF og AntiDoping Danmark offentliggjorde sidste år om doping i cykelsporten.

Danmark har i flere årtier stået forrest i den internationale kamp mod doping. Det vil vi fortsætte med at gøre.

Vi skal naturligvis feje for egen dør og sikre, at vi også på hjemmebane gør en helstøbt indsats for at bekæmpe doping. Både i forhold til eliten og i forhold til motionister.

Vi har med AntiDoping Danmark skabt et godt og troværdigt system, som både på oplysnings- og efterforsknings siden gør et flot arbejde.

Det var doping. Mens doping igennem mange år har været – og fortsat er – en stor udfordring for idrættens sjæl og omdømme, så er matchfixing for os i Danmark et nyere fænomen, som dog kan vise sig at være endnu mere alvorlig.

Også i bekæmpelse af matchfixing har vi taget førertrøjen på. Vi gennemførte således på DIFs årsmøde sidste år et regulativ, som fastlægger kontrol og sanktioner i alle idrætter.

Derudover gør vi sammen med Kulturministeriet, andre ministerier, spilleselskaber og vores specialforbund en fælles indsats for at forhindre uvæsenet.

Oplysning, koordinering og udveksling af informationer skal i regi af AntiDoping Danmark være med til at stoppe matchfixing i Danmark.

Også inden for dette felt kræves der international koordinering. For den store trussel kommer fra udlandet.

Samarbejde med lovgivere og myndigheder i andre lande er en absolut forudsætning for, at vi kan begrænse udbredelsen.

Vi kan dog ikke sige os fri for, at matchfixing også finder sted herhjemme. Bare i de sidste to måneder har der været tre afgørelser i DIF's matchfixingnævn.

Den ene handlede om en kendt fodboldtræner, som blev taget i at spille på egne kampe. Han blev taget, fordi en ekspedient var vågen og brugte matchfixing hotlinjen.

De to andre overtrædelser har været inden for billard og cykling. Det viser, at overtrædelse af matchfixing regulativet kan være et problem inden for alle idrætsgrene.

Spil på egne kampe, aftalt spil og overtrædelse af etiske kodeks undergraver idrættens troværdighed og lysten til at følge med.

Det illustreres også tydeligt i en undersøgelse, som DIF lancerede i februar.

85 % af danskerne svarede, at de ser matchfixing som en trussel mod sportens centrale værdier.

Mere end 80 % svarede, at de mister interessen for sport ved mistanke om aftalt spil.

Tallene viser, hvor vigtigt det er at gøre alt, hvad vi kan for at forhindre og bekæmpe matchfixing.

OL I RIO

Men nu til noget meget mere positivt for Danmark og dansk idræt: deltagelse i de olympiske lege i Rio.

Den 5. august åbner de olympiske lege på det legendariske Maracana stadion. Engang var det verdens største.

På stadion vil atleter fra hele verden marchere ind bag deres nationale fane. Det olympiske flag vil stige til vejrs. Den olympiske ed aflægges. Og den olympiske fakkeltænding bliver tændt.

Det er blot nogle af traditionerne omkring åbningen af legene.

I Rio skal godt 120 danske atleter inden for 17 idrætsgrene kæmpe om guld til Danmark.

Vi har meldt en ambitiøs medaljemålsætning ud på 10 medaljer. Det er én mere, end vi fik i London for fire år siden.

10 medaljer vil være sensationelt. Men ikke urealistisk.

Vi har så stor kvalitet hos atleterne og i forbundene i øjeblikket, at vi tror på det.

Forberedelserne er så grundige og ambitiøse alle steder. Det er flot ledt an af Team Danmark. Det betyder, at vi sammen tror på et stærkt hold i Rio.

Jeg glæder mig personligt meget til at følge med.

OL er et sportsligt højdepunkt, som jeg er sikker på, at det også er for mange af jer her i salen.

OL er en af de begivenheder, der kan samle Danmark på tværs af landet.

OL bringer os sammen på tværs af generationer, kulturer, arbejdspladser, venner og familie. Vi står sammen om at heppe på de danske atleter og på guld til Danmark.

Men toppræstationer kræver også knivskarp forberedelse og talentarbejde.

I Team Danmark og DIF samarbejder vi tæt om at udvikle fremtidens atleter, så vi har atleterne klar frem mod OL i Tokyo i 2020 og igen til legene i 2024.

Vores talentarbejde handler om at give atleterne de bedste rammer i hverdagen.

Derfor vil DIF og Team Danmark etablere et nationalt elitesportscenter.

Dansk elitesport har brug for nye rammer og faciliteter i verdensklasse, hvis positionen som en af verdens bedste elitesportsnationer skal fastholdes.

Vi ved, at viden afgør medaljekampe.

Derfor skal Danmark optimere og udvikle samarbejdet med vidensinstitutioner - lige fra universiteter til innovative virksomheder.

Kombinationen af faciliteter og viden vil bidrage til at løfte dansk elitesport til et nyt niveau.

Elitesportscenteret vil være placeret flere steder i landet med en række forskellige specialtræningsmiljøer.

Og der skal være et excellent innovations- og forskningscenter, som samarbejder med universiteterne i København, Odense, Aarhus og Aalborg.

Det er et rigtig spændende projekt.

Vi forventer, at der vil ligge en rapport klar i slutningen af året med de endelige anbefalinger til, hvordan elitesportscenteret skal tage sig ud.

Jeg vil gerne takke både Team Danmarks formand Frank Jensen og direktør Lone Hansen for et fortræffeligt samarbejde.

AFRUNDING

Kære specialforbund. Kære delegerede. Kære gæster.

Jeg nævnte i indledningen Skole OL. I disse dage foregår det over hele landet og giver mange børn gode oplevelser.

Det er dét, idrætten kan. Den kan forene os. Give os uforglemmelige oplevelser. Idrætten har en enorm betydning i samfundet og for os som børn, voksne og ældre.

I DIF vil vi blive ved med at kæmpe for gode vilkår for idrætten og give befolkningen moderne idrætstilbud.

Og jeg vil fortsat kæmpe for, at vi får vores penge tilbage. Vi skal have genoprettet vores økonomi, som vi er blevet stillet i udsigt.

Et godt foreningsliv kræver midler. Og et godt foreningsliv skal vi kæmpe for.

TAK

Her til sidst skulle det nødigt udvikle sig til et Oscar-show, men inden jeg slutter af, vil jeg gerne takke en række gode samarbejdspartnere:

Tak til kulturminister Bertel Haarder,
til skatteminister Karsten Lauritzen
og til den øvrige regering for et godt samarbejde.

Tak for samarbejdet til de idrætspolitiske ordførere. I udviser et stort engagement for idrætten og dens rammevilkår. Det er vi meget glade for.

Jeg vil også gerne sige tak til de mange kommuner, vi løbende er i kontakt med. I gør en forskel og er vigtige samarbejdspartnere.

En særlig tak til DGI for et fortsat godt samarbejde om Bevæg dig for Livet visionen for dansk idræt.

Endnu engang tak for et tæt og tillidsfuldt samarbejde med Team Danmark om eliteidræt, talentudvikling og kommercielle muligheder.

Tak for et godt samarbejde til Firmaidrætten.

Og tak til Anti Doping Danmark, Sport One, Sport Event Denmark.

Også en tak til Dansk Skoleidræt, Friluftsrådet, Lokale- og Anlægsfonden og til Danske Spil.

Tak til fondene og til vores olympiske sponsorer som gør det muligt at satse så storstilet ved de olympiske lege.

Endelig skal der lyde en varm tak til vores bagland: Til idrætsrådene. Til specialforbundene. Til mine kolleger i DIF's bestyrelse og udvalg. Til vores 345.000 frivillige trænere og ledere i foreningerne. Til DIF-ambassadørerne. Og til medarbejderne i DIF's administration.

I har alle et medansvar for, at foreningsidrætten har en stærk position i Danmark.

Og at foreningsidrætten både bidrager positivt til den enkelte udøvers livskvalitet og til samfundet.

Tak for ordet og rigtig godt årsmøde!

Det talte ord gælder.